

които принасятъ на чловѣкътъ заблуждението или страстьта; нѣка се научятъ най сетнѣ отъ тѣзи картина че тѣ има да играятъ една роля въ това болно общество, една успокоителна, усладителна, цѣлителна роля, различна на ролята на онѣзи юначни жени които съ чиститѣ си рѣцѣ привързватъ ужасни рани, и които не се страхуватъ да втикатъ своята храбра невинность дори и въ прибѣжищата на развратътъ и наказанието.

Не желая, обаче, да ме считагъ за единъ отъ ония систематически клеветници на нашето време, които мислятъ всичко загубено, прѣувеличаватъ нашитѣ пороци, украсяватъ картината на минжлото за да се ужасимъ отъ себе си, вгледватъ се въ злото, а затварятъ очитѣ си прѣдъ доброто. Вирочѣмъ, азъ мисля че ние трѣбна да обичаме вѣкътъ си, както обичаме отечеството си, въпрѣки слабоститѣ и пороцитѣ му. Колкото за мене, азъ обичамъ този вѣкъ и го броя великъ. Той се бори съ грамадни прѣдирития, тайната на които ние не знаемъ; той развива противъ физическата природа чудесни сили които надминаватъ въображението; и въ тѣзи минута даже той е започналъ една ужасна борба въ полза на образованието: ние имаме прѣдъ очитѣ си грамадни движения на народи, изсѣлвания такива каквито не сж се виждали отъ петнадесетий или шестнадесетий вѣкъ, и които втурватъ една частъ отъ старий свѣтъ върху новий; нови общества се измѣтватъ, стари общества се стараатъ да се прѣродятъ. Най сетнѣ, какъ да бждемъ непризнателни къмъ този вѣкъ който повече